

Dintre o fora?

Algunes persones sabotegen conscientment la gestió dels residus

16/09/2010

ALBERT PUNSOLA

(/AUTOR/ALBERT-
PUNSOLA-44)

Periodista

La recollida selectiva de residus municipals a Catalunya és una història d'èxit avalada per la constatació que les xifres milloren any rere any. Fins i tot la Regió Metropolitana de Barcelona, amb més habitants que les altres regions del país i més activitat econòmica, ha aconseguit generar menys residus per habitant i dia que la mitjana

nacional. Dintre de la RMB destaca el Maresme que s'acosta al 40% de recollida selectiva. Però no podem llegir aquestes dades amb total satisfacció.

Cal denunciar que una part de la població, no només no separa les fraccions selectives en origen, sinó que utilitza la zona de contenidors per abocar-hi qualsevol cosa, i en aquesta expressió hi caben des de bicicletes, sofàs, bancs de jardí, rentadores, ordinadors. Una variant d'aquesta conducta és no portar res al contenidor i dedicar-se sistemàticament a buidar-ne el contingut fins a aconseguir allò que s'estava buscant o qualsevol altra troballa inesperada. És més, moltes vegades aquesta cerca de materials provoca la contaminació d'altres contenidors de selectiva que són utilitzats com a receptacle dels materials que es treuen i que no són d'interès. Sóc testimoni diari d'aquestes accions i del so que les acompanya. Fa uns dies vaig sentir la següent conversa: "- ¿Lo dejo dentro o fuera? - Da igual... no, mejor fuera que así cuando pasen los moritos esos lo pillan más rápido". Estaven deixant, concretament, uns tubs de ferro.

Algunes persones no veuen els contenidors com uns dipòsits sinó com el centre d'una àrea de deixalles més àmplia que és considerada com a *zona útil*. El mateix succeeix en el cas dels que estan soterrats, on les bosses d'escombraries i el cartró s'apilen sobre el metall lluent d'unes instal·lacions destinades amb tota la bona intenció del món a frenar l'impacte visual dels contenidors convencionals. En aquest cas tot deixa de tenir sentit; és com si algú deixés les cartes al costat d'una bústia en lloc de fer servir el forat per introduir-les. Pel que fa als *moritos* de la frase, l'apel·latiu està adreçat a uns senyors que periòdicament es dediquen a recollir allò que altres han deixat a la *zona útil*.

Amb aquesta relació simbiòtica entre autòctons i al·lòctons alguns veïns hem de suportar viure davant d'un abocador permanent ja que un cop l'empresa concessionària s'ha endut les deixalles no passa ni un dia sense que hi aparegui algun nou objecte. Cada element que es deixa fora de lloc fa un efecte crida i d'alguna manera *valida* l'abocament de més objectes. L'esforç de molts ajuntaments per prohibir aquest tipus d'accions és senzillament burlat per aquells que les volen dur a terme. S'aprofiten de la manca de vigilància i sobretot de la inexistència d'una ferma determinació sancionadora.

(F)

En aquest petit escenari de contenidors Ionesco hauria trobat inspiració. Teatre de l'absurd interpretat per actors no professionals i estúpids. Què és un estúpid, sinó aquell que fa alguna cosa malament sense ni tan sols obtenir-ne un mínim benefici? Què es guanya en carregar una rentadora a pes en ple estiu a una considerable distància de casa? No seria més confortable concertar la recollida a domicili? I en el cas d'altres objectes menys pesants, és infinitament més fàcil aplegar-los i portar-los amb un cop de cotxe a la deixalleria i obtenir així la reducció corresponent en les taxes.

Vaig interpel·lar a un incívic un dia. Em va dir que ignorava que hi hagués cap deixalleria. I així vaig anar intercanviant impressions amb més persones. Aquestes interpel·lacions al principi només em causaven malestar fins que em van permetre descobrir que, més que en l'estupidesa inconscient, l'incivisme tenia les seves arrels en la desídia i en la mala fe. En efecte vaig observar que alguns incívics habituals, que normalment deixaven fora bosses i altres elements, pel sol fet de veure'm llençar la brossa al mateix temps que ells, procedien de manera correcta. En aquest cas es tractava d'individus amb els què jo no havia parlat prèviament. Una sola conclusió és possible: tenien plena consciència d'obrar malament. Aleshores, què esperem per actuar contra ells?.

(F)

Els ajuntaments impulsen la recollida selectiva per complir un objectiu. Igual que algunes ciutats fan circular el metro. El poder públic no ha de tolerar el sabotatge de cap sistema o infraestructura que es paga amb els diners de tots plegats. El mínim que hauria de fer és aplicar les sancions que ja té previstes però que, per falta de coratge, en la majoria de casos no s'atreveix ni tan sols a anunciar a cada punt de recollida amb una senzilla placa informativa. És magnífic el zel amb que ara es vol combatre el frau en el ferrocarril metropolità, però és incoherent si es posa en contrast amb la poca atenció que es dedica al mal ús conscient dels contenidors. Un mal ús que fa perdre valor al sistema i juga en contra de l'esforç econòmic i humà per aconseguir les finalitats marcades.

(F)

En el moment polític que estem vivint algunes anàlisis han posat en relleu el divorci entre ciutadania i polítics. D'alguna manera s'ha acabat dibuixant la imatge maniquea de la "bona gent" contra els "incapaços corruptes" que ens governen. I d'aquí la desafecció. Aquesta imatge és completament esbiaixada. Primer perquè els polítics només són gent que fa política. En segon lloc perquè algunes persones no demostren ser millors que els polítics que critiquen. La visió excessivament idealitzada tant del polític com del poble, sap greu dir-ho, és pròpia de règims amb poca maduresa democràtica. Les persones han de ser responsables de cadascun dels seus actes ja sigui votar una llei al parlament o baixar les escombraries.

Per tot plegat, i donades les circumstàncies amb les que hem de conviure, caldria impulsar un debat a fons per evitar aquest sabotatge constant a la recollida selectiva. Sembla que l'única forma d'evitar-lo seria prioritzar aquells sistemes en què la responsabilitat de part de la gestió dels residus correspon a cada ciutadà. Diguem-li corresponsabilitat però, sobretot, no ens perdem amb nominalismes.

Periodista **Etiquetes:** [Catalunya](/etiquetes/catalunya) (/etiquetes/catalunya)

[Reciclatge](/etiquetes/reciclatge) (/etiquetes/reciclatge)

Share 0

Tuit

 (<https://plus.google.com/share?url=https%3A//www.sostenible.cat/opinio/dintre-o-fora>)

 (<https://www.sostenible.cat/print/opinio/dintre-o-fora>)

Relacionats

Butlletí

Correu electrònic *

Subscriu

[Enviaments anteriors](/newsletter/sostenible) (/newsletter/sostenible)

(/)

Revista de la **xarxa** de ciutats
i pobles cap a la sostenibilitat

**Diputació
Barcelona**

<http://www.diba.cat>

[Arxiu \(/arxiu\)](#)

[Continguts per categoria \(/tagclouds/chunk/3\)](#)

[Continguts per etiqueta \(/tagclouds/chunk/1\)](#)

[Continguts per municipi \(/tagclouds/chunk/2\)](#)

[Avis legal \(http://www.diba.cat/avislegal\)](http://www.diba.cat/avislegal)

[Contacte \(/formulari/contacte\)](#)

[RSS \(https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=\)](https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=)

<https://www.facebook.com/Sosteniblecat-146513494888>

<http://www.twitter.com/xarxasost>

<http://youtube.com/xarxasost>

[\(rss.xml\)](#)